

Relació cordial entre els diferents grups polítics

L'important patrimoni històric d'Hostalric, que durant anys ha estat una llosa per al desenvolupament del poble, s'ha de convertir en motor de futur d'un poble que mira el comerç i el turisme amb esperança

Polígons industrials El recurs del sòl industrial hauria de ser un bé comú com és actualment l'aigua

El medi ambient Ens estem plantejant la recollida d'escombraries porta a porta, ja que es recicla només un 30%

Parlar d'"oasi" potser seria exagerat, però en aquestes darreres legislatures, poques vegades les tensions han sortit de mare a Hostalric. Que si uns aparcaments aquí o allà, que si uns garatges adossats a la muralla que acaben judicialitzats per manca d'entesa pecuniària o per rebequeria, en fi, res que no es pugui reconduir. Un grup de polítics veterans des del 2007 estan governant i fent oposició en un poble sense traumes excessivament importants.

"La primera legislatura de Josep Antoni Frias va ser complicada", assegura Lluís Tubau, regidor a l'oposició per ERC. "Llavors va haver-hi un canvi de tarannà en veure que els plens eren incendiàries i això va fer possible que hi hagués un relació cordial entre les diferents forces polítiques i que arribéssim a molts acords, com per exemple en el tema dels pressupostos." Frias confirma aquesta bona relació i assegura que tot i que les matemàtiques els permeten anar a la seva, aprovar els pressupostos i altres decisions preses per unanimitat l'omplen de satisfacció. Paco Martínez, representant d'ICV al consistori, assegura que normalment s'accepten les seves propostes ja que estan fonamentades i documentades.

No tot, però, són flors i violes. Hi ha hagut dos grans temes en els quals les desavinences han estat importants. Un va ser el POUM, que, segons Tubau, "va ser un fracàs de negociació". L'altre és el tema dels garatges adossats a la muralla, que es continua passejant pels jutjats i que, tot i que tothom està d'acord que calia treure'ls, discrepen en la manera com ho va fer l'equip de govern. Es van enderrocar alguns garatges sense que hi hagués acord amb un grup de veïns, que ho van acabar portant als tribunals. "En el moment en què es va plantejar la remodelació del pany de muralla", assenyala Tubau, "es van establir negociacions que no van arribar a bon port i van acabar amb expropiació i amb una indemnització ridícula. En un poble petit com aquest això no és tolerable. Hi ha constància que el cost de la direcció tècnica de l'obra era superior al volum de les indemnitzacions. Al final queden nou pedaços enganxats a la muralla".

Pel que fa al POUM, l'oposició veu desmesurada la previsió d'un creixement fins a unes set mil persones en els propers dotze anys. Argumenten que Hostalric és un poble amb poc terme municipal i sense gaires més recursos que els "ibis" dels particulars i la poca indústria que hi ha. Des de l'alcaldia, però, asseguren que es tracta tan sols d'un full de ruta. El gran repte del poble, a criteri de l'alcalde, "és aconseguir la connectivitat entre els tres nuclis de la població, l'eixample, el nucli antic i el castell, que ha de ser un motor de la població".

L'Ajuntament ha aprovat la realització d'un estudi per saber els pisos buits que hi ha, una qüestió que ICV va plantejar en el 2014. "Això és una petita victòria per a nosaltres", comenta Martínez. "Es parla d'entre 70 i 80 pisos. És una quantitat molt gran per a Hostalric, que, al nucli antic, pot arribar a percentatges propers al 40%.

No és raonable construir molt quan tenim tants habitatges buits.” ERC va votar en contra del POUM perquè preveia un creixement exagerat a la zona de la Rabassa i la baixada de l'estació. “Un poble dormitori a mesura que creix ha d'oferir recursos als nous veïns que són molt costosos i dels quals no disposem”, comenta Lluís Tubau.

La gran finalitat del POUM era poder actuar en el nucli antic, que estava molt limitat pel tema de cultura i patrimoni i que exigia pla especial per a qualsevol cosa que es volgués remenar. En això hi està d'acord tothom i Frias es mostra satisfet d'haver assolit més del 95% en l'execució del pla de barris, en uns moments difícils. En vuit anys s'han invertit 6,5 milions d'euros al nucli antic, dels quals el 50% els ha aportat la Generalitat. El pàrquing i la reforma de la plaça dels Bous eren les dues peces que mancaven per acabar el trencaclosques del nucli antic, dues peces que, sobretot la de la plaça, van aixecar la seva polseguera. “Entenc que no ha deixat content a ningú ni als que no hi volien cap vehicle ni als que clamaven per més aparcament. Posant al davant tots els errors que hàgim pogut cometre, vull recordar que el projecte de la llei de barris es va pensar uns vuit o nou anys enrere i en la seva elaboració hi van participar les associacions del poble, els comerciants, els grups polítics, etc. Cal dir que a vegades la societat té memòria de peix, ja que en aquell projecte que es va dissenyar amb la participació de tothom qui va voler ja es concretaven algunes qüestions com la de la remodelació de la plaça, un tema que no s'ha fet pel capritx de l'alcalde sinó que és un projecte de la societat civil del poble. L'alcalde té l'obligació de complir-lo i no és just que això s'oblidi. Al final s'ha fet un mig i mig amb 24 places d'aparcament amb una rotació elevada. Els comerciants en volien més, evidentment, però s'han potenciat les illes de càrrega i descàrrega i aparcaments a altres llocs. Si mires una mica enrere, cinc o sis anys, els aparcaments a Hostalric s'han triplicat. Jo crec que el problema és el model d'enfocament del nostre comerç. Hem rebut recentment una subvenció de la Diputació per fer un estudi sobre les maneres de potenciar el comerç del poble.”

Paco Martínez creu que queda molta feina a fer, sobretot en temes de medi ambient, la seva especialitat. “A l'eixample, per exemple, tan sols hi ha un carrer amb les aigües negres i pluvials separades. La depuradora del polígon és un altre punt conflictiu que sovint porta problemes. Com que no aboca al clavegueram l'Ajuntament no hi té competències. Depèn de l'ACA. A Sant Feliu de Buixalleu hi ha un polígon important i no tenen depuradora. Tot i que només hi ha tres o quatre empreses potencialment perilloses, el volum d'aigües negres de la gent que hi treballa és molt elevat i tot això va a parar a la riera. D'altra banda hi ha una part de la xarxa d'aigua del poble que té més de seixanta anys, amb canonades d'uralita. Queda molta feina. Ara ens estem plantejant la recollida d'escombraries porta a porta, ja que es recicla només un 30%. Hi ha contenidors arreu però la gent no els fa servir. Hi estem treballant per a final d'any, però hi ha un pas previ que és fer una deixalleria.”

Hostalric està rodejat de polígons industrials dels quals les arquitectures municipals se'n beneficien ben poc. Tots estan d'acord que caldria repensar la llei dels polígons, on s'han de fer, si s'han d'especialitzar, com fer-los més amables per als que hi passen moltíssimes hores o com redistribuir els beneficis que generen. “El recurs del sòl industrial hauria de ser un bé comú com és l'aigua”, assenyala Frias, alcalde i responsable de Promoció Econòmica a la Diputació. Hostalric, però, té altres problemes, com el de la freqüència de trens a l'estació o el de l'escola mancomunada. “Si vols anar al metge a Girona i no tens sort amb els horaris, pots estar-hi més de cinc hores”, assegura Martínez. “El 2014 vam recollir signatures perquè els trens de mitjana distància paressin a Hostalric. Més endavant vam parlar amb els responsables de la Generalitat, que té les competències de rodalies, i no hem obtingut cap resultat. Tenim un tren cada dues hores i la velocitat mitjana dels de rodalies continua sent de 60 km/hora.”

L'escola està mancomunada amb Sant Feliu de Buixalleu, Fogars i Maçanes. Tothom va a la seva i a l'hora de la veritat no en volen saber res. O sia, com diu Lluís Tubau, “Hostalric té una escola gestionada per una mancomunitat que en realitat no existeix”. En la part positiva hi hauríem de situar la ruta de la Tordera, una

infraestructura que ja s'està executant amb una ruta troncal des de Blanes fins al poble de Montseny i diferents ramals que la complementaran. "Dos-cents quilòmetres de via verda que, tot i no ser un gran generador de llocs de treball, vertebrarà el territori, potenciarà i cuidarà l'entorn, generarà alternatives turístiques i –confia Frias– servirà perquè la iniciativa privada hi desenvolupi alguns projectes."

Les diferents polèmiques que han sacsejat el poble en els darrers dotze anys no sembla pas que hagin afectat negativament el partit dominant, l'actual PDeCAT, que ha vist com augmentava amb un regidor més a cada elecció. Les altres forces s'han mantingut estables, amb tres regidors per part d'ERC i un d'ICV.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 30-09-2018, Pàgina 34

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1475235-relacio-cordial-entre-els-diferents-grups-politics.html>